

ŠESTÁK

**Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřinicích
číslo 6 vydáno pro vnitřní potřebu - 8.července 2005, nákladem 65 výtisků**

Triatlon 2005

Oddílová rada

Oddílové [www \(http://www.sestka.skauti.cz\)](http://www.sestka.skauti.cz) navštívil šestitisíc návštěvník! Jen tak pro srovnání - internetové stránky www.trojka.cz mají cca 66.000 přístupů!!!! Máme co dohánět! Schválně - kolikrát týdně zabrousíte na naše oddílové stránky?

Dobrá zpráva - přes Skautskou nadaci Jaroslava Foglara k nám od anglických oldskautek doputuje částka přes 110.000,-Kč na Dětské bezbariérové centrum Březiny. Je to velmi povzbudivá zpráva. Už nám zbývá zajistit pouze 1,3 mil Kč :-). Velký dík patří Opovi (Pavlu Černému), který zajišťoval déle než rok komunikaci mezi Anglií a Šestkou. A taky Michálkovi za výrobu presentace a Lídě za překlad do angličtiny

Parawesterniáda je úspěšně za náma a my dostali moc hezké poděkování i podnět k přemýšlení - viz dopis „Důvěra zavazuje“ na straně 4.

Vzhledem k tomu, že při otevírání obálek veřejné soutěže na realizaci stavby BDCB se zjistilo, že všichni zájemci podali nabídky, které o cca 2 mil Kč přesahují naše možnosti a navíc existuje vážné podezření, že mezi zájemci bylo jednání ve shodě (jinými slovy - domluvili se na nás), byla tato veřejná soutěž Dazulem ZRUŠENA. Zároveň byla vyhlášena nová soutěž s upravenými podmínkami - „zadavatel předpokládá maximální nabídkovou cenu ve výši 10,5 mil Kč bez DPH“. Otevírání obálek je plánováno na 25.července 2005.

Prosí se, že ŠESTKA už nebude 6.koedukovaný oddíl, ale ponese označení „6.redukovaný oddíl“ :-)

Na ŠESTÁKU č.61 se podíleli: Dazul, Zub, Janina, Boženka M., Medvěd, Fijalka, Kecka, Klíště, Kikina, LACHIM spol.s r.o. Uzávěrka dalšího čísla ŠESTÁKU je v pondělí 25.7.2005.

Narozeniny

Piškot - 2.7., Vápnó - 7.7., Dazul - 17.7., Delfínek - 11.8., Radek - 12.8., Očko - 14.8., malá Bára - 20.8., Scooby - 21.8.

V průvodu na výročí obce jsme moc vidět nebyli - dalo by se říct, že jsme hodně zanikli. Jednak nás tam bylo dost málo, jednak ne všichni měli kroje a hlavně jsme se nedrželi pohromadě!

Rodičovská Bařinka 17. - 18. 9. 2005

Milí rodičové, aby jste si naší valašské, karlovičské chalupy užili i vy, zveme Vás k tradičnímu víkendovému **SETKÁNÍ RODIČŮ NA BAŘINCE**, kde nebude chybět dobrá zábava, chutné jídlo a lahodné pití. Sraz bude přímo u chalupy v sobotu v poobědovém čase (mezi 14. - 15. hodinou). Pro Vás co pojedete poprvé - je to odbočka doprava u Razuly ve Velkých Karlovicích. Popřípadě Vás navedeme telefonicky (bylo by asi nejjednodušší zavolat dopředu a domluvit se, že by jsme na vás někde počkali. Bližší informace: Zub - Petr Zubíček, tel: 604 692 739. **Už se moc těšíme na setkání v září.**

(Dazul) Dneska jsem se vrátil ze Sečení lůky v Dynoticách spojeného s děláním základů na náš oddílový "srub". Stavbu si vzali na starosti Fanta s Chytrým. Jak už to u mne bývá zvykem, nebyl jsem si naprosto jist, zda to dokáží dotáhnout k cíli. Což o to, řečí se většinou nadělá dost, ale ty konkrétní činy jsou pak kolikrát trochu slabší.

Každopádně z dosavadního průběhu akce "SRUB" mám hodně dobrý pocit.

Chytrý s Fantou nekecali a nakreslili hrubý plánec "srubu". Když se naskytla možnost získání desek při opravě střechy našeho domku, rychle zareagovali a ukázkově desky zpracovali, ...

Ze samotného avizovaného "dělání základů" jsem měl obavu, že to může být problém. Vše ale probíhalo v režii Fanty naprosto bezproblémově - já zajistil pouze dopravu. Veškeré potřebné nářadí (lopaty, kelňa, krumpáč, motyka, kladívko, kolečka....) bylo vzorově nachystáno. Nic nechybělo (tedy mimo betonu, který jsem nedokázal dobře odhadnout já). Jediným drobným problémem bylo, že zklamala druhá půlka "organizačního týmu SRUB".

Po víkendovém "sečení" mám pocit, že se definitivně rozšířil můj nevelký privátní "klub naprosto spolehlivých" v Šestce. Jsou v něm pouze lidi, o kterých mohu komukoliv říct - "na něj je SPOLEH". A jsem schopen si na to i vsadit - třeba malíček levé ruky

Mám totiž strašně rád každého, kdo pochopil, že SPOLEHLIVOST je hodnota, která se, nejen mezi kamarády, strašně moc cení - napříč staletími, politickými náladami i chvilkovými indispozicemi. Ostatně - Baden Powel - voják z povolání (řemeslo, které moc nemiluji), velmi jasně deklaroval už někdy v roce cca 1908 1. bod skautského "zákona" jako "Ctí skauta je, že je mu možné věřit". V našem českém pojetí tento 1.bod zní "Skaut(ka) je pravdomluvný(ná)". Kdych byl lordem Baden Powelem, snažil bych se do oné definice 1.skautského zákona vpašovat znění "skaut je spolehlivý". Už pro to, že "SPOLEHLIVOST" JE HODNOTA, kterou nelze koupit v obchodňáku.

HELP 2005

(Dazul) Blíží se další ročník naší tradiční podzimní akce, kterou jako ŠESTKA pořádáme mimo oddíl. Dá se říct, že právě tato akce náš oddíl "proslavuje" mimo Kateřinice (i když poslední dobou se před ní dere Parawesterniáda - a to je moc dobře).

Zatím je na HELP přihlášeno 15 týmů z celé republiky (a jeden i ze Slovenska).

Organizačně bude tato akce probíhat stejně jako loni - shromaždiště a centrála bude v Březinách u Myslivců, časový harmonogram bude obdobný, počítám se stejným organizačním týmem ... Loni se HELP podařil, nač tedy měnit to, co se osvědčilo.

V čele týmů stojí zkušení členové oddílu, kteří ví, že mají dát příležitost ostatním lidem v jejich týmu - a zároveň za sebe najít vhodnou náhradu na další ročník HELPU, který se pravděpodobně uskuteční až v roce 2007 (kdy už by mělo být v provozu DBCB).

Letošní ročník získal podporu pražského ústředí Junáka ve formě "regionální akce".

Moc prosím - udělejte si druhý víkend v září (9.-11.9.2005) čas! Tak jako každý rok bude zapotřebí každé ruky - od nejmladší světlušky po nejstaršího rovera!

Důvěra zavazuje

Je dva týdny po Parawesternariádě. Opadla únava a zmatky, a já mohu v klidu přemýšlet. Byl to úžasný den. A to nejen svým teplotním rekordem v jinak popršeném období. Po loňské akci jsem mluvila o naději. Ale mám pocit, že jsem vztah mezi komunitou rodin pečujících o děti s postižením a skauty z Kateřinic a spol. nepojmenovala správně. Pozorovala jsem to již ve chvílích, kdy jsem zaslechla rozhovory rodičů či dětí s postižením i bez. Z těchto slov nezněla jen naděje, ale důvěra, jistota či zkrátka „spoleh“... V jejich slovech

zněla jasná důvěra v perfektní akci, v laskavá srdce, pomocné ruce, úsměv, ochotu pomoci, porozumění, ...

Naděje je nádherná, ale důvěra je velmi křehká a zavazující.

A zklamaná důvěra může velmi zranit a ublížit. Je nádherné, že jste jejich důvěru nezklamali, ba právě naopak – posílili. Nechci vám všem jen poděkovat, chci vás upozornit na závazek, který jste možná i nevědomě na sebe přijali. Je to závazek mít otevřená srdce a pomocné ruce po celý život. Není možné být kamarády jen jeden den v roce. Tyto rodiny věří, že jste přijali děti s postižením do svého života, věří, že je podepřete v každodenním životě... ve školkách, školách, při běžných aktivitách života ... A to není vždy lehké.

Chce osobní odvalu přihlásit se ke kamarádovi s mentálním hendikepem, trpělivost k pomoci při tlačení těžkého rehabilitačního kočáru sněhem a často doslova hrdinství podpořit právo rodiny na aktivní a šťastný život s dítětem s postižením. Být přítelem lidem se zdravotním hendikepem a jejich rodinám znamená postavit se proti dnešnímu „komerčnímu „ světu. Proti světu krásných, zdravých a úspěšných... ve jménu těch, kteří pomoc tohoto světa potřebují.

Děkuji vám všem za laskavá srdce a pomocnou ruku a přeji vám radostnou odvahu vytrvat. - Mikulíková Božena, AUXILIUM -

(Dazul) Je to úžasný paradox - na pozadí "malých a každodenních věcí" se dějí věci "velké". Historie o nich mlčí a nebo je jen velmi sporadicky a mimoděk reflektuje.

ŠESTKA si žije svým každodenním životem, který je alfou a omegou naší činnosti a bytí. Uskutečňuje své "triatlony", "přetáborovky", "Parawesterniády", "družinové výpravy", "oddílovky", "ukončovací ohně"

A přesto se na pozadí naší každodenní činnosti dějí věci téměř neobvyklé, zvláštní a mimořádné. Právě v tyto dny a hodiny se rozhoduje o jednom z největších milníků ŠESTKY - bytí a nebytí DBCB (Dětského bezbariérového centra Březiny). Už za pár dnů budou (alespoň doufám) nabízet zájemci o stavbu DBCB svoje konkrétní a nezpochybitelné nabídky za kolik jsou schopni DBCB postavit. Pro nás, obyčejné smrtelníky, se jedná o částku (cca 12,5 mil Kč) dost obtížně představitelnou. Pro ty, kteří se tím živí (státní úředníky, rozpočtáře velkých privátních firem, ...) se jedná o částku téměř zanedbatelnou

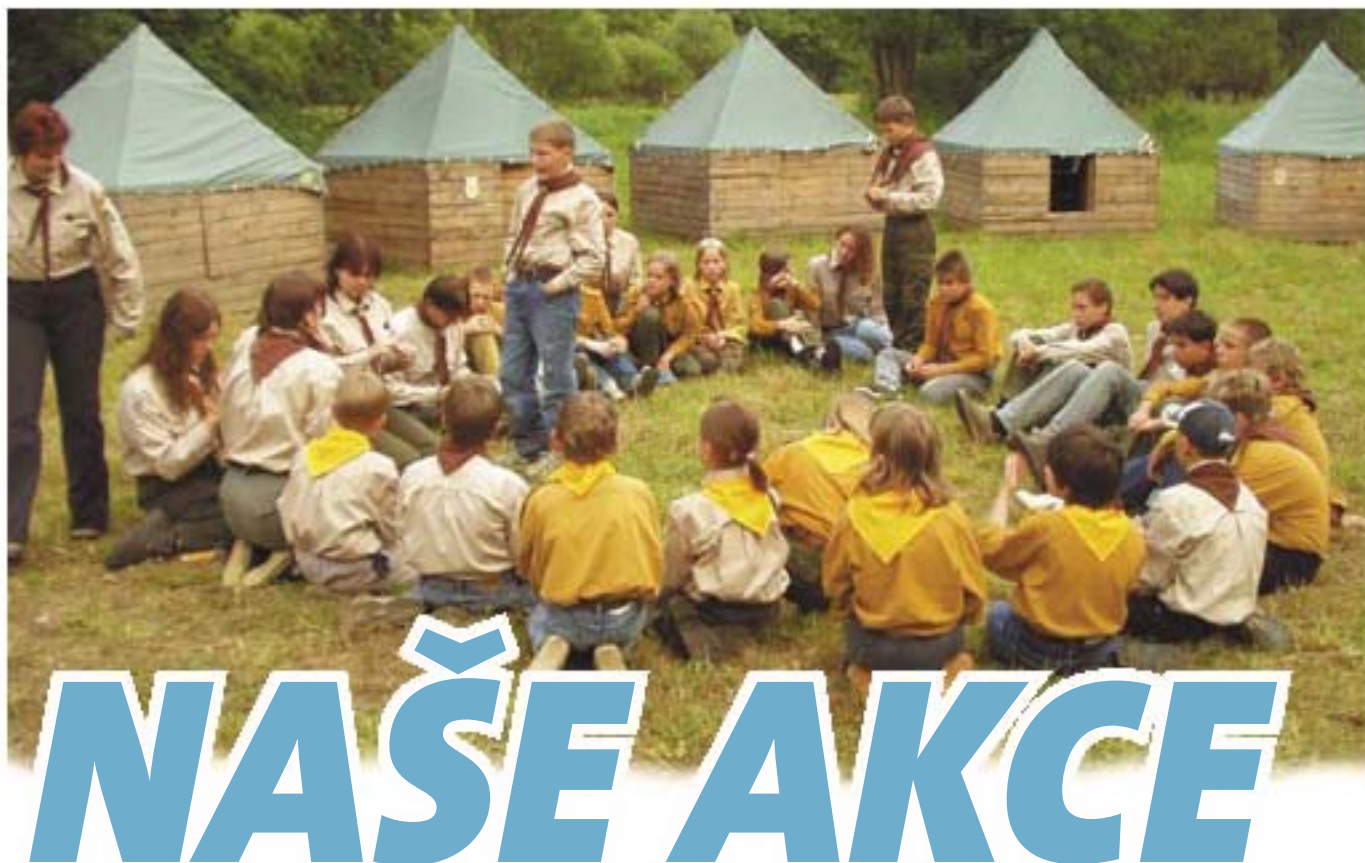
Velmi zjednodušeně - několik desetinných míst rozhodne a nebo nerozhodne o tom, zda vůbec bude DBCB stát. Když ti, kteří mají každou minutu své práce dost dobře zaplacenou ve veřejné soutěži neuspějí a odvolají se (třeba jen tak pro srandu) k "Úřadu pro hospodářskou soutěž", de facto rozhodnou o tom, že DBCB nebude realizováno - protože se nestihne včas postavit a zkolaudovat. A naše středisko Vsetín bude muset všechny proinvestované prostředky vrátit EU = finanční krach. Jsou to velmi roztodivné vyhlídky na začátku osmého tábora "ŠESTKY". Ale jsou to vyhlídky nadmíru skutečné. Místy si připadám jako bájný Atlant, který na svých ramenou držel nebe.... Do toho všeho několik telefonátů rodičů, kteří nestihli včas dovézt banánovky s věcmi pro tábor, kola a helmy, meče a štíty A tak jsem zmaten - sám už nevím co je "velké" a "malé". Nezbyvá mi než po těch x hodinách snahy a úsilí ve věci DBCB odevzdaně a se vši pokorou říct: "Děj se vůle Boží".

Jak rád bych si místo nekonečných pozdních - ranních - chvil dopřál raději opojných rán s kytarou v kruhu svých blízkých. Ale na druhou stranu si uvědomuju, jak je pro mne úžasně posilující třeba to, že Fanta zvládá SRUB v Dynoticách, Klíště i Kecka jedou na 8.tábor ŠESTKY, Radek zmákne letošní táborovou etapovku ASTERIX, Zub vyrobí excelentní pavězy pro celotáborovou hru a dodělá písmena na oddílovou vývěsku,

Když mi bylo cca 14-15 let, dal mi můj tehdejší vůdce Lešek číst dobrodružný román s názvem "Sám sobě pomáhej". Bylo to v době "normalizace" - mne mimo jiné fascinovala doba vydání onoho románu - 1968. Prostě jsem věděl, že tohle bych si měl skutečně přečíst. Po těch letech si jen matně vzpomínám na detaily oné knihy. Ale to hlavní je pořád obsaženo v názvu - "Sám sobě pomáhej". Ne sobecky a hamižně, ale - "pomáhej druhým, ale sám pomoc druhých nečekej". Ne - v tom není žádná skepse, ale síla. Síla a víra. Sama v sebe i v to co nás přesahuje (pro šestkařské ateisty - Bůh). Ten název románu mimoděk splývá s příslovím: "Hledáš-li pomocnou ruku, hledej ji na konci svého ramene". A taky s biblickým "Klepejte a bude vám otevřeno".

Proč to všechno vlastně píšu? Snad proto, abych sdělil, že právě ta neoddělitelnost a soiběžnost "malých" a "velkých" událostí dělá činnost "ŠESTKY" opravdovou a živou. (Ale vlastně - jen tak mezi námi - není "velkých" a "malých" věcí. Je to jen o opravdovosti...).

(Fijalka) Začalo to v malé vesničce Kateřinice v 10:00 u cesty. Přijel kočár a my s pomocí

zkušeného kočího nastoupily. Po cestě jsme viděly krásný palác pana Laže a to vše se odehrávalo za slunečních paprsků a modré oblohy. Páč náš kočár musel zůstat čistý, nemohly jsme dojet až k samému hradu na skalách. Vystoupily jsme a pomalu jsme se vydaly vstříc skalám. Protože za silného větru byly shozeny dřevěné schody k hradu musely jsme vylézt pomocí lan, které má vždy ten kočí při sobě. Páč jediný on z nás věděl, jak se s těmi lany zachází a loží tak nám to důkladně vysvětlil a my se pokoušely zdolat skálu k našemu hradu. Každá šlechtična měla svůj hrad jinak vysoko, ale každá k němu cestu našla a navštívila ho. Každý hrad se dotýkal nebe a ozařovaly jej sluneční paprsky. Byla to krásná podívaná, ale náš čas vypršel a my se musely vrátit. Tím náš výlet skončil a hrady zase na chvíli zmizely.

Schůzka sv.a vl.

(Janina) Na družinovku jsem dorazila o něco později. V klubovně se to hemžilo dětičkama a Chytrý s nimi hrál nějaké hry. Byli v celku klidní a tak jsem vytáhla knížky o zvířátkách, abych zjistila co ti naši prcci všechno znají. Byla se mnou i Barča a tak zatímco já jsem jim ukazovala obrázky, Barča si zapisovala všechno zajímavé. Dozvěděly jsme se že například: Pasahoud může znamenat třeba poštolka, Kvakokvak třeba ptakopysk a to zvíře takové to chytré co dobře vidí a slyší - ten KRYŠ vlastně rys.

No prostě v té knížce bylo spoustu zajímavých zvířat a celkově schůzka byla veselá a pohodová. Na konec jsme si zahráli ještě pár her a šli domů.

Světlušky a vlčata na Vsetíně

(Janina) Ve středu jsme se místo klasických družinovek v Kateřinicích a Ratiboři rozhodli spojit obě dohromady a zajet se podívat co nového mají v městském útulku pro zvířátka. Mrzelo mě, že nás jelo tak málo. Z ratibořských byl jenom Lojza a z Kateřinic čtyři. Dozvěděla jsem se (bohužel až pozdě), že místní MŠ má vystoupení a ZŠ velký táborák přesunutý z úterka na středu. Ale i tak nám bylo dobře. Prohlédli jsme si staré i nové pejsky, pohladili kočičky, morčátka, fretky, ovečku a dokonce jsme viděli i mládětko poštolky – takové malé chlupaté nic s ostrým zobáčkem. Slíbili jsme, že v září přijdeme určitě zase. Nakonec jsme si zašli na výbornou zmrzlinu a jeli domů. Nevím jak vy, ale já už se těším jak si to v září zopakujeme.

ŠNECI měli svojí družinovou výpravu 4.6.2005 - vydali se pěšky z Trojáku na Hostýn a zpět do Kateřinic. Hráli spoustu her a našlapali skoro 30 km.

Oddílovka - 3.6.2005

(Zub) Oddílovka byla v Březinách a myslím, že byla povedená. Jezdili jsme na pálavě, zachraňovali tonoucího a zkoušeli ho naložit i do lodi. Upřímně, nechtěl bych se nechat zachraňovat od Vápna nebo Tima. Cipísek s Medvědem na tom byli o něco líp.

Taky jsme stříleli z luku. Někteří jsou fakt dobří, a dost. Už se těším, jak si na táboře zastřílíme.

Oddílový pátek - 10.6.2005

(Zub) Bohužel jsem na něm nebyl, ale Kikina a Radek to vzali za mě. Měly se sbírat pet flašky po lese. Paní starostka nás poslala směrem na Kosiska. Bohudík pro les a bohužel pro nás tam nic nebylo, snad příště někde jinde.

Flašky jsem chtěl sbírat i se světluškama a vlčatama na jejich nedělní výpravě, ale ráno pršelo a na sraz v půl deváté nikdo nedorazil, škoda, pak se to vybralo.

Oddílovka - 17.6.2005

(Zub) Tato oddílovka byla akčnější. Házeli jsme tomahawkem a nožem, cvičili sebeobranu a šplhali na tyčích. Celou dobu jsme byli na hřišti. Světlušky pomáhaly hledat pánovi z bytovky želvu. Mně se oddílovka líbila, ale nevím, jak ostatním. Snad taky.

Oddílovka - 24.6.2005

(Zub) Nacvičovali jsme scénku na výročí Kateřinic. Tož tragédia. S téma pubošama něco nacvičovat, tož potěš koště, ale jaksi jsme to dali do kupy. Pak jsme si ještě zahráli krabí fotbal, ale bosky, aby jsme měli všeci stejné výhody či spíš nevýhody. Nevím, čím to byl capský nápad. Já jsem si tak narazil palec, že jsem klécal ještě na předtáborovce, ale dobré to bylo snáď sa to všechno podaří.

(Kecka) Tento rok jsem se zúčastnila Triatlonu jako servis team. Start byl nachystán na 9.00. Auto pobralo lidi a jelo se na Balaton. Hned po příjezdu jsme začali nafukovat pálavu - to by nebylo tak hrozné - když jsme zjistili, že nemáme žádnou žabu a tak nám zbylo jen foukat pusou. S Lenkou jsme šly na pálavu. Rozmístili jsme bójky a jen tak vegetily na lodi a čekali na start. Voda byla ledová. Jakmile vylezl poslední závodník z vody šli jsme na trať. Vyfasovali jsme vodu kdyby náhodou někdo umíral žízni a šli na svá stanoviště. Konečně projel poslední závodník a já mohla jít zpět na vyhlášení. Vyhlášení jsem nestihla a tak vám ani neřeknu kdo vyhrál...

(Medvěď) Jednoho dne, ani nevím kdy to bylo, jsem se dozvěděl že bude ten slavný TRIATLON. Máta si už den před Triatlonem rozřezal prst, aby se měl na co vymluvit a Vápno si radši vlezl do studené vody, aby byl schválně nemocný.

Tak jsem se probudil a už jsem se šel chystat. Poté co jsem dojel do Ratiboře a jeli jsme na zastávku u Kina, kde už čekala Kikina. Jak jel kolem Dazul s autem tak nám zastavil a už jsme jeli do Karolinky na Balaton kde se koná Triatlon. Jak jsme tam dojeli tak jsme nafoukali Pálavu a mohlo se začít závodit.

První závodili muži, kterých bylo sedm. Tak

se začalo závodit. První se plavalo, potom se chlapci vydali na kolo, které muselo být obtížné a nakonec byl běh.

Po té zavodili malí - kde jsem závodil já, Cipísek, Pája a Zdenda. Disciplíny jsme měli stejné jako dospělí, ale kratší. V plavání byl nejlepší Cipísek. Na kole jsme s Cipískem spolu soupeřili. Jak jsme dojeli, tak jsme měli oběhnout dvakrát kolem Balatonu. Jako první jsem doběhl já, poté Cipísek, Pája a na krásném čtvrtém místě Zdenda.

Vítězem nebyl ten kdo vyhrál, ale ten kdo se zúčastnil. Tento Triatlon byl nejlepší na jakém jsem vůbec byl.

(Dazul) Každý rok si hledám výmluvu, proč bych na Triatlon neměl jít. Fakt je ten, že možná dokážu oklamat někoho jiného, ale sebe sama ne. Jsem průhledný ve své vnitřní lži jako čistě vypulírované okno. Prostě mi to nejde - sám sebe nedokážu „prekabátit“. A tak jsem vyrazil i letos. S tím, že když nejede Radek ani Maťa (ti lumpové, kteří se každý rok drží předemnou :-), nemám letos žádnou motivaci.

Bohužel se mi podařilo vyprovokovat MUDr. Matouše Hubého, zavného též Maťa, který ač měl za 4 dny atestaci (pro neznalé zkráceně „profesní zlom v životě lékaře“) a pohádaje se se svou ženou Peťou, vyrazil se odreagovat na Triatlon. Ve chvíli, kdy Maťa dorazil na místo odjezdu, mi bylo jasné, že o prvním místě letošního Triatlonu není pochyb. Když nás na místě čekal sám šéfredaktor Jalovce a mně neznámý osmnáctiletý mladík - Tomáš Všetečka - měl jsem tutový tip i na druhé místo...

Zkrátím to - zklamáním pro mne bylo, že jsem to letos dal o celých 8 minut hůř než loni (jsem prostě o rok zdechlejší než loni). Překvapením pro mne bylo, že jsem dorazil jako druhý, že se mi běželo pohodově a že jsem narozdíl od loňska byl v nepřetržitém pohybu celé cca 2 hodiny.

A taky mne překvapili šestkařští „mladoši“ - Medvěď, Cipísek, Pája a Zdendáš. Nikdo z nich to nevzdal, přesto, že bylo hodně mizerné počasí. Užasně u mne „stoupli v ceně“.

Zdá se, že konečně začínám chápat to zprofanované olympijské heslo: „není důležité zvítězit, ale zúčastnit se!“

Sečení a dělání záladů v Dynoticách 18.-19.6. 2005

(Kecka) Vyráželo se kolem desáté ranní. Cestou jsme nabrali Kikinu, Medvěda a Cipísku. Ještě do stavebnin a pak na středisko. Na středisku jsme zjistili, že nemáme klíč od kanclu, kde je schovaný křoviňák. Abychom si ukrátkali čekání na klíče šli jsme si zahrát fotbálek. Pak už hurá směrem na Halenkov.

Jakmile jsme se vyhrabali z auta, šel Mira séct a zbytek šel na tyče na konstrukci jídelny, která bude stát kousek od naší chaty. Až bylo posečeno začli ogaři vyměřovat místo kde budou stát základy. My jsme zatím stavili tu naši jídelnu. Párkrát nám spadla a kromě toho jednou málem připlácla Dazula, už konečně pevně stojí. Pak se hrabala a odnášela tráva.

Ogaři po nekonečném měření, přeměřování začli kopat díry pro základy. Jídlna je hotová a my se jdeme dívat na betonování sloupku.

Nakonec jsme nosili šutry, šutry a zase šutry.

Kolem sedmé jsme s Kikinou odjížděly na vlak a to už byly zabetonované dva základy. Zbytek zůstával přes noc a vracel se až v neděli před obědem.

Předtáborovka

24.-26.6. 2005

(Zub) Dlouho, předlouho jsem se rozhodoval, jestli mám jet nebo ne. Jel jsem a jsem rád. Bylo to faň. První noc byla supr, já už jsem tak dlouho nespál venku a to nebe bylo plné hvězd. Pak jsme celou sobotu makali a někteří sa stihli aj chvílami poflakovat. Večer začalo valit, ale

to nás neodradilo od tří várek potní chýše. My, staří capi jsme měli poslední. Byla pěkně vyhrátá, tak jsme si ju dali dvakrát. No a noc ze soboty na neděli, tož to si nechte povykládat. Tož to byla noc plná vášní. Jináč nic, klasicky parádní akce. Teda až na jedno.....

(Klíště) Po dlouhé době vyjždím na výpravu. Před odjezdem mají mnozí obavy z reakcí svého žaludku. U mě to naštěstí zahnal Bojsa s Nebojsů. Přijíždíme už za tmy, vůbec nemám ponětí kolik může být hodin tak jen vytahujeme spacáky a jde se do hajan.

Ráno asi kolem 5 hodiny se mi už nějak nechce spát a zjišťuju, že nejsem sama - Cipísek už se souká do bot tak vyrážím s ním a s Martinem na ryby. Učím se nahazovat prut a sklízím od Cipíška i nějakou tu pochvalu.

Když už se probudí i ostatní tak dáme

snídani a jde se do práce. Ogaři posečú louku a ostatní jedou nakládat podsady a pak už to jde jedno za druhým- stavění mostu z jednoho obzvlášť suchého stromu:0), sklizení dřeva, hrabání louky.... I když se nám zhoršilo počasí, mnohé to neodradilo a za odměnu se šli odreagovat do sauny. Když skáču do vody zjišťuju, že se nám krapítek rozpršelo. Rychle na sebe obleču věci a jdu hledat místo pod přístřeškem. Trošku jsem ho nevychytala jelikož na mě pršelo, ale takových lidí tam bylo víc.

Ráno jen zbaštíme makové záviny,

sbalíme věci, doděláme pár drobností na stanech a tramtadadá domů. V autě na nás doléhá únava z víkendu a tak každý hledá

vhodnou polohu na podřimování. Bylo to super být zas mezi známými lidmi, pryč od všedních věcí a denního stereotypu.

(Kikina) Kdyby mi před rokem někdo tvrdil, že se mi jednou vůbec nebude chtít jet na naše milované tábořiště, asi bych ho nebrala vážně. Ale teď, když na to po roce došlo, jsem zjistila, že opravdu nemám moc chuti vrátit se zpátky na to místo. Místo, kde jsem prožila nespočet jasných dnů a hvězdných nocí, kde důvěrně znám každý koutek, kde se každé ráno dívám do tváří svých nejlepších přátel, a na které jsem se vždycky těšila. Přesto jsem teď váhala, protože teď je to i místo, kde jsem se dozvěděla šťastnou novinu o narození, ale za pár dní i novinu o smrti, která otřásla mojí duší...

Ale když znovu stojím tam, kde jsem stála loni - zoufalá a unavená pláčem, a dívám se do vody, není to stejné. Teď se mi vybavují chvíle, kdy ještě nikdo z nás netušil, že jsou to chvíle poslední, a na které nikdy nezapomenu. Všechno kolem mi připadá blízké, jako by ve všem byla nějaká vzpomínka. Najednou jsem ráda, že jsem zase zpátky a můžu se vrátit do doby, kdy všechno bylo „jako dřív,“ protože teď už je všechno jiné, neúplné...

Dorazili jsme docela pozdě večer, jako ostatně každý rok, a přestože svítily hvězdy a bylo docela dobře vidět, Dazul jako Šéf této akce rozhodl, že se už dneska nebude nic dělat a půjde se do pelíšku. Když viděl, jak radostně jsme si poskočili nad jeho dobrotou, honem dodal, že spát se půjde o hladu, aby to nevypadalo, že nás moc rozmazluje. Když kolem půlnoci vylezl Měsíc a svítil jak na lesy, budila jsem se hrůzou, že budeme muset vylézt ze spacáků a jít séct trávu, když je takové světlo. Šéf ale vypadal, že si ničeho nevšiml, spokojeně bufkal, a tak jsem nakonec usnula i já...

Ráno jsme započali s výcvikem. Ten spočíval v tom (jak rozhodlo velení), že budeme přijímat pouze desetinu doporučené dávky jídla. Potom jsme byli nahnáni do práce, abychom splňovali požadavky výcviku. Žáci perut' si oblékla svoje slušivé ruchadla a začala s likvidací myších, ptačích, kobyličích a jiných havětních domovů a zbytek se dobytčáčkem odebral ke Krakonošovi vyzvednout pro změnu naše dřevěné letní bytečky. Dopolední svačina se v rámci výcviku nekonala, a tak jsme se mohli realizovat ve vyměřování

táborového kruhu, kopání odpadovek a jiných věcech, zahánějících myšlenky na jídlo, kterého jsme se ale přece jen nakonec dočkali. V gulášovce dokonce plavaly zemáky a aby se necítily osaměle, plavalo tam s nima i pár koleček párečku. Libového, dietního, mňam, mňam...

Odpoledne jsme pak po malém očapkání v tůňce začali se stavbou podsad a mostu, a někteří si našli i čas na zrobení sauny. Tu jsme pak večer využili do posledního zbytečku - celkem čtyřikrát se z ní vyhrnuly holé zadky, aby se nechaly osprchovat

deštěm, který poctivě přešlapoval venku a plnil své povinnosti. Dá se říct, že pak plnil celou noc, ale už ne povinnosti, ale naše spacáky a přehlušoval tak žblunkání v patnácti břuchoch, které za celodenní práci obdržely lahodné, ničím nefalšované

a pravé, z Ameriky dovezené, zemáky s mlékem...

Zatímco déšť usilovně plnil i ráno, my jsme taky plnili jediné přikázání našeho výcviku – „nepozřeš!“ a pečlivě jsme si vychutnávali každé zrnko maku, které se nám zakutálelo do zubu, abychom aspoň na chvíli pocítili, jak vůbec chutná ten mikroskopický vzorek tradičního českého makovca. Jó, to byla bašta, ještě doteď mám v zubech ty zrníčka.

Když konečně vysvitlo slunko, ještě jsme chvíli dodělávali nedodělané, nenápadně jsme přepadli Kecku a dali jí hobla k jejím krásným sedmnáctým narozeninám, a pak už jsme začali plnit poslední, nejnáročnější etapu výcviku, nazvaného jízda dobytčákem bez přísunu vzduchu i jakéhokoli jiného, i pusou přijímaného požitku, nutného k přežití.

Zásluhou v myš se měnící Fijalky jsme ale nakonec netrpěli dlouho, neboť vyčenichala v jedné z beden záludně ukrytou štryclu chleba, který statečně padnul, aby zachránil životy druhých...

Ukončovací oheň

1.7. 2005

(Zub) ...bohužel nebyl takový jako vždycky. Nevím čím to bylo, snad tím, že kromě Radka tam nebyl nikdo, kdo by měl nástroj, takže se nehrálo. Nebo to bylo asi taky tím, že nás tam bylo málo - moc málo na to že je nás 60. Pamatuju si oheň, že nebylo kam si sednout. Letos bylo místo i navíc. Ale konec pesimismu.

Ohniště bylo nachystané dobře, louče taky a samotné dřevo? To mohlo být klidně poloviční, protože první půl hodiny se k ohni nedalo ani

přiblížit. To znamená, že bylo nachystané taky perfektně. Proto všem co něco chystali moc děkuji.

Díky neúčasti hudebníků, ale i nepřízní počasí jsme skončili docela brzo. Nevadí, cesta zpátky byla velice příjemná, protože tak dobře jako v pátek jsem si už dlouho nepopovídal. Asi jsem to potřeboval. Díky Fialko a Budulínku. Jinak vám všem přeju KRÁÁÁSNÉ PRÁZDNINY.

3.den Putáku - pondělí 4.července 2005

(Kikina) Třetí den je prý vždy krizový. Poznává se to tak, že nikdo nevstává, ani když na něho mečí Dazul "Ej už je ráno, už je deň ...". A nevstává, ani když už má Dazul namazané chleby k snídani a nepřičetně piští, že za deset minut odcházíme. Velký šéf je totiž asi jediný, na koho neleze nemoc zvaná zdechloba.

Přesto, že nás ostatních devět bylo touto nemocí zjevně napadeno (poznává se to podle zpomalených pohybů a výrazu vařeného zemáku), jsme vyrazili na nejvyšší kopec Strážovských vrchů - jak jinak - Strážov. Jelikož někteří, třeba já, se necítí zrovna nejlíp (spotřeba toaletáku stoupla o 120%), museli ti ostatní docela často čekat. A protože se mezitím asi nudili, tak Vápno jenom tak pro zábavu hodil svůj bágel do třicetimetrové rače, a Fanta, asi z jeho vrozené čipernosti pro něho skočil plavnou šipkou. Když si potom prohlížel ty dvě bahnité kule, které dřív bývali jeho nohy, mumlal něco o ochotných hlupáckých trúbách a nevděku...

Kolem poledne jsme se dohrabali k rozcestí, kde se červená značka, po které jsme šli, údajně měla stáčet a klesat dolů. A taky odsud vedla stezka na vrchol strážova, odkud by prý mohly vidět i Tatry. Takže jsme nechali bágely napospas hlídačce Fialce a vydali jsme se miniaturní a šílenostně prudkou stezkou nahoru. Pravda, jakusi chvilku nám to trvalo, ale rozhodně to stálo za to. Tatry sice vidět nebyly, ale jinak

bylo vidět všechno ostatní - celé strážovské vrchy zalité sluncem a mezi nimi poházené dědky. Já s Budulínkem jsme zůstaly na

vrchu a kochaly jsme se a ogaři šli hledat jeskyni, která tu údajně někde je. Nakonec ju našli, ale byla zamřížovaná.

Když jsme se vrátili dolů, Fialka už měla částečně zapuštěné kořinky. A jako třesinky na dortu nám šéf nám sdělil informaci, že dál budeme pokračovat po červené, která se

sice stáčí dolů, ale zase stoupá nahorů - kam jinam, než na vrchol z kterého jsme zrovna sešli. Takže jsme si ho pěkně dali 2x...

K večeru jsme konečně dorazili do Gápelu, kde táboří Lvíčata s Vlčatama, a kde to šéf důvěrně zná. Teda, musím říct že to je výstavní dům. Člověk aby měl pořád strach že na něho spadne komín nebo aj něco horšího. Původně jsme chtěli Lvíčatom udělat nějakou kulišárnu, ale nakonec se nám zželelo těch malých bobášů, co jsou s nima, a přišli jsme do tábora jako slušní lidi. Přivítali nás fakt srdečně. Radim říkal, že to asi bude tím, že baby jsou u nich ohrožený druh.

Večer jsme si s nima zahráli fotbal proti místním gapelánom - bohužel, porážka byla jasná - 12:1. Večer jsme ještě seděli každý u jiného ohně - někdo v týpí a já s Radimem a Rampou venku u potoka. Nebe bylo jasné jak už jsem dlouho neviděla a byla vidět i mléčná dráha. Radim viděl poprvé padat meteorit...

Středisková REKREACE 30.7.-7.8.2005

Volněji pojatá akce pro všechny RS a OS, kteří chtějí strávit celý týden nebo jenom pár dnů u přehrady Lipno na skautské základně Kovářov. Z programu možno vybírat - veliké opékání a družba s budějovičákama a rakušákama, výuka jízdy a samostatná jízda na plachetnicích, surfování, splutí horního toku Vltavy, výjezdy na horských kolech, pěší výšlapy, ...

Předpokládané náklady - cca 40 Kč/noc, cca 45 Kč plachetnice/den.

Středisko pravděpodobně zafinancuje veliké opékání.

S sebou - spacák, karimatku - kdo se nevejde na postel nebo bude chtít vyrazit na noc mimo základnu, ešus, lžičku, ... - na základně jsou k dispozici i postele a plynové vařiče.

Ti, kdo mají zájem se zúčastnit, necht' se napíší na velkou nástěnku na středisku, nebo pošlou sms či maila - s uvedením dní, které tam budou chtít být - 737249211, drabek@lachim.cz (Akci zajišťuje Dazul a Hanýsek)

**(Janina) O prázdninách
by jsme chtěli
uspořádat alespoň
jednu oddílovou
výpravu – pro všechny
kdo budou mít chuť a
nebudou zrovna někde
na prázdninách. Bude
nejspíš až v srpnu.
Informace budou na
nástěnce v Kateřinicích,
Ratiboři a na dveřích
kluboven.**

září 2005

2.9. - Zahajovačka

9.-11.9. - Help 98

17.-18.9. - Rodičovská Bařinka

Prázdniny 2005

O prázdninách naše činnost neskončí - mimo stěžejní oddílové akce - tábora - se potáváme na dalších akcích organizovaných naším vsetínským střediskem nebo na běžných tradičních akcích, které nám připadají zajímavé. Prozatimní plány:

2.-8.7. – Puťák+Expedička

9.-24.7. – Tábor „Asterix a Obelix“

**29.-31.7. - stavba oddílové „chaty“ v
Dinoticách (Fanta+Čtyrý)**

30.7. - Amfolfest na Půlčinách

**30.7.-7.8. - středisková „Rekreace“
na Lipně**

**12.-16.8. - Klíčová dírka II. - RS tábor
na Bařince (omezený počet, účast
nutná po celou dobu)**

19.-28.8. - Expedice „Sever II.“

25.-28.8. - Mohelnický dostavník

Expedice SEVER 2005 Dazul s Irčou plánují vyrazit za Polární kruh, pravděpodobně do Švédska. Nejpravděpodobnější termín je od čtvrtku 18.8. do neděle 28.8.2005. Předpokládané kompletní náklady na 1 osobu (doprava, jídlo, lodní lístek, pojištění) jsou asi 8.000,-Kč. Akce je vhodná pro RS a OS. Zájemci dejte vědět Dazulovi nebo Irči.

Toto číslo ŠESTÁKU
je určeno pro:

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít
na <http://sestka.skauti.cz> (sekce ČASOPISY).